

Udskriftsdato: mandag den 12. januar 2026

2017/1 LSF 56 (Gældende)

Forslag til Lov om ændring af lov om hunde (Undtagelse fra aflivning af visse ulovlige hunde i særlige tilfælde)

Ministerium: Miljø- og Fødevareministeriet

Journalnummer: Miljø- og Fødevaremin.,
Fødevarestyrelsen, j.nr. 2017-15-30-00086

Forslag

til

Lov om ændring af lov om hunde

(Undtagelse fra aflivning af visse ulovlige hunde i særlige tilfælde)

§ 1

I lov om hunde, jf. lovbekendtgørelse nr. 47 af 11. januar 2017, foretages følgende ændringer:

1. I § 1 b indsættes som stk. 6:

»Stk. 6. Stk. 6. Uanset stk. 1 kan politiet i særlige tilfælde afgøre, at en hund ikke skal aflives, men udføres fra Danmark inden for en af politiet fastsat frist, når hunden har oprindelse i et andet land end Danmark, og det med rimelighed kan antages, at hundens besidder ikke har været bekendt med, at hunden er forbudt, jf. § 1 a, og hunden ikke er indført erhvervsmæssigt. Omkostninger forbundet med udførsel af hunden afholdes af hundens besidder.«

2. I § 6 b indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Politiet kan beslutte at anbringe hunden i pension, indtil der er truffet afgørelse efter § 1b, stk. 6, om udførsel af hunden, og hvis der træffes afgørelse om, at hunden skal udføres, indtil hunden kan udføres. Politiet kan også anbringe hunden i pension under sagens behandling, hvis politiets eller Rigspolitiets afgørelser indbringes for domstolene, jf. § 6 c, stk. 3. Træffes der ikke beslutning om pensionsanbringelse af hunden, kan politiet give besidderen pålæg om, at hunden, når den ikke holdes indelukket, skal føres i bånd, herunder pålæg om, at hunden skal føres i et bånd, der højst er 2 m langt, eller at hunden skal være forsynet med forsvarlig, lukket mundkurv eller begge dele, indtil der er truffet afgørelse om udførsel af hunden, og hvis der træffes afgørelse om, at hunden skal udføres, indtil hunden kan udføres.«

Stk. 2-4 bliver herefter stk. 3-5.

3. I § 6 b, stk. 2, 1. pkt., der bliver stk. 3, 1. pkt., indsættes efter »stk. 1«: »eller 2«.

4. I § 6 b, stk. 4, der bliver stk. 5, indsættes som 2. og 3. pkt.:

»Politiet kan kræve omkostninger til pensionsanbringelse efter stk. 2 refunderet af hundens besidder, inden hunden udleveres med henblik på udførsel fra landet. Politiet kan endvidere kræve betaling af hundens besidder for politiets udgifter i forbindelse med transport fra pensionen til det sted, hvor hunden efter aftale med hundens besidder skal udleveres og udføres fra.«

5. I § 6 c, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »§ 1b, stk. 1«: »eller 6«.

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter offentliggørelse i Lovtidende.

Stk. 2. Loven har virkning fra den 15. marts 2017.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning og baggrund

Formålet med lovforslaget er at indføre mulighed for, at politiet i særlige tilfælde kan afgøre, at en hund af en ulovlig hunderace eller en krydsning heraf, som er af udenlandsk oprindelse, skal udføres fra Danmark, i stedet for at lade hunden aflive, forudsat at hundens besidder er uvidende om, at hunden er ulovlig i Danmark.

Lov om hunde, jf. lovbekendtgørelse nr. 47 af 11. januar 2017 (hundeloven) indeholder forbud mod besiddelse og avl af 13 hunderacer. Forbuddet finder tillige anvendelse for krydsninger, hvori disse hunderacer indgår. I henhold til loven skal hunde, der holdes eller indføres i strid med forbuddet, aflives ved politiets foranstaltning. Forbuddet gælder også for hunde af udenlandsk oprindelse. Den gældende lov indeholder ikke mulighed for at fravige lovens forbudsordning, herunder kravet om aflivning.

Foranlediget af en konkret sag er det blevet tydeligt, at det som udgangspunkt kan forekomme uhensigtsmæssigt, hvis f.eks. udenlandske turister eller andre udlændinge, der uforvarende og uden kendskab til hundelovens forbudsordning har taget en hund af forbudt race eller en krydsning heraf med til Danmark, ikke i visse tilfælde skal kunne tilbageføre hunden til oprindelseslandet eller et andet land, hvor hunderacen ikke er forbudt, hvis der i øvrigt er mulighed herfor.

Med lovforslaget foreslås det således, at politiet i særlige tilfælde kan træffe afgørelse om, at en hund af udenlandsk oprindelse udføres fra Danmark, fremfor at den aflives. Bestemmelsen tænkes kun anvendt i særlige tilfælde, f.eks. hvor udlændinge, som er uvidende om lovens forbudsordning, uforvarende bringer en hund af ulovlig race ind i Danmark, og kun har opholdt sig i landet i en kortere periode. Den foreslåede bestemmelse vil ikke gælde for hunde, der er indført som led i erhvervsmæssig virksomhed.

Det foreslås endvidere, at politiet kan beslutte, at hunden anbringes i pension, indtil der er truffet afgørelse om udførsel af hunden fra Danmark, og at hunden anbringes eller forbliver i pension, indtil den udføres fra landet. Træffes der ikke beslutning om anbringelse i pension, foreslås, at politiet kan give besidderen pålæg om, at hunden skal føres i bånd eller skal være forsynet med forsvarlig, lukket mundkurv eller begge dele.

Loven foreslås at træde i kraft dagen efter offentliggørelse i Lovtidende, men med virkning fra den 15. marts 2017. Relevante sager, der er indledt af politiet efter denne dato, og som ikke er færdigbehandlet inden lovens ikrafttræden, skal således afgøres efter hundeloven, som ændret ved denne lov.

På baggrund af aftale af 5. juli 2017 indgået mellem regeringen (Venstre, Det Konservative Folkeparti og Liberal Alliance) og Dansk Folkeparti om ændring af hundeloven, er Rigspolitiet ved skrivelse af 5. juli 2017 instrueret om, at relevante sager hos politiet og Rigspolitiet om aflivning af udenlandske hunde, der er ulovlige i henhold til hundelovens § 1 a, skal sættes i bero, indtil en lovændring træder i kraft. Berostillede sager vil efter lovens ikrafttræden blive færdigbehandlet i overensstemmelse med de foreslåede ændringer.

Det territoriale anvendelsesområde for lov om hunde omfatter ikke Grønland og Færøerne. Loven vil

således ikke have gyldighed for Grønland og Færøerne. Regulering om hunde i begge disse dele af riget er et anliggende for henholdsvis det grønlandske selvstyre og det færøske hjemmestyre.

2. Fravigelse fra krav om aflivning

2.1. Gældende ret

Bestemmelsen i hundelovens § 1 a, stk. 1, medfører, at besiddelse og avl af følgende hunde er forbudt:

1. Pitbull terrier
2. Tosa inu
3. Amerikansk staffordshire terrier
4. Fila brasileiro
5. Dogo argentino
6. Amerikansk bulldog
7. Boerboel
8. Kangal
9. Centralasiatisk ovtcharka
10. Kaukasisk ovtcharka
11. Sydrussisk ovtcharka
12. Tornjak
13. Sarplaninac

Forbuddet gælder også for krydsninger, hvori de nævnte hunde indgår, jf. lovens § 1 a, stk. 2. Det følger endvidere af lovens § 1 a, stk. 3, at erhvervsmæssig indførsel af hunde, der er omfattet af lovens § 1 a, stk. 1 eller 2, er forbudt.

Efter den gældende bestemmelse i lovens § 1 b, stk. 1, skal hunde, der holdes eller indføres i strid med § 1 a, aflives ved politiets foranstaltning. Loven indeholder ikke mulighed for at fravige kravet om aflivning.

Ved forbudsordningens indførsel blev der vedtaget en overgangsordning for de omfattede hunde (undtagen pitbull terrier og tosa inu), som var erhvervet senest ved lovens fremsættelse den 17. marts 2010. Overgangsordningen foreskriver, at sådanne hunde fortsat kan besiddes, men at de ikke må overdrages, og at de på gader, veje, stier, pladser m.v., der er åbne for almindelig færdsel, skal føres i bånd og være forsynet med forsvarlig, lukket mundkurv, samt at båndet skal være en fast line med maksimal længde på 2 meter. Overgangsordningen gælder også for hunde af udenlandsk oprindelse, som indføres i Danmark. Dette medfører, at hunde på forbudslisten af udenlandsk oprindelse, som er erhvervet senest den 17. marts 2010, kan indføres i Danmark i forbindelse med flytning til landet eller i forbindelse med ferie, sæsonarbejde eller lignende, forudsat de ovennævnte krav om båndpligt, mundkurv m.v. overholdes.

Forbuddet blev indført i hundeloven ved lov nr. 717 om ændring af lov om hunde og dyreværnsloven af 25. juni 2010. Besiddelse og avl af pitbull terrier og tosa inu havde dog været forbudt siden 1991, jf. bekendtgørelse nr. 748 af 14. november 1991 om forbud mod hold af særligt farlige hunde, som blev ophævet ved lovens ikrafttræden. Pitbull terrier og tosa inu er derfor ikke omfattet af overgangsordningen for hunde, der er erhvervet før den 17. marts 2010.

Lovens § 6 b, stk. 1, fastsætter, at politiet kan beslutte at anbringe en hund i pension, indtil der er truffet afgørelse om aflivning og hvis der træffes afgørelse herom, indtil afgørelsen kan fuldbyrdes. Politiet

kan også anbringe hunden i pension under sagens behandling, hvis politiets eller Rigspolitiets afgørelser indbringes for domstolene. Hvis det skønnes nødvendigt, har politiet endvidere mod behørig legitimation, uden retskendelse adgang til hundehold med henblik på gennemførelse af en beslutning om anbringelse af hunden i pension, jf. § 6 b, stk. 2. Loven fastslår endvidere, at klage over politiets beslutning om at anbringe hunden i pension ikke har opsættende virkning, jf. § 6 b, stk. 3. Endelig fastsætter lovens § 6 b, stk. 4, at politidirektøren afholder omkostningerne ved hundens anbringelse i pension, men kan kræve beløbet refunderet af besidderen.

Lovens § 6 c, stk. 1, fastsætter, at fristen for at klage over en afgørelse truffet af politidirektøren om aflivning af en hund er 10 dage efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende. Hvis klagefristen udløber på en lørdag, søndag, helligdag eller grundlovsdag, forlænges fristen til den følgende hverdag. Rettidig klage har opsættende virkning, medmindre rigspolitichefen bestemmer andet, jf. § 6 c, stk. 2. Hvis politiets eller rigspolitichefens afgørelse indbringes for domstolene inden 4 uger efter at afgørelsen er meddelt den pågældende, har dette opsættende virkning, jf. § 6 c, stk. 3.

2.2. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Baggrunden for indførelse af forbudsordningen var blandt andet, at det ansås som et væsentligt problem, at der i den brede befolkning var frygt for at blive angrebet af hunde, som man møder på offentlige gader og veje, uanset om denne frygt statistisk set var velbegrundet. Der var i den forbindelse fokus på, at nogle hundeejere ligefrem tilstræbte at have en hund, der af omgivelserne blev opfattet som »farlig« og dermed efter omstændighederne egnet til at skabe frygt hos omgivelserne. Ifølge bemærkningerne til forbudsordningen, jf. Folketingstidende 2009-10, tillæg A, side 5, sås der i de senere år frem til forbudsordningens vedtagelse en stigning i antallet af nogle af de hunderacer, der fra naturens hånd kan siges at have en lidt »kortere lunte« end andre hunde, og hvor måden hunden avles og opdrættes på, og måden den efterfølgende håndteres på af besidderen, er afgørende for, om hunden bliver aggressiv og virker truende eller måske ender med at gå til angreb på andre dyr eller mennesker. Der var derfor et ønske om, at reducere antallet af sådanne hunderacer henover en årrække. Det fremgår endvidere af bemærkningerne til forbudsordningen, jf. Folketingstidende 2009-10, tillæg A, side 10, at listen over forbudte hunderacer indeholder en række hunderacer, som i almindelighed anses som kamp- og muskelhunde, og en række hunderacer tilhørende gruppen hyrde- og vagthunde fra Syd- og Østeuropa samt Asien.

Den gældende bestemmelse i § 1 b, stk. 1, indeholder ikke mulighed for at fravige kravet om aflivning. Miljø- og Fødevareministeriet er foranlediget af en konkret sag blevet opmærksom på, at der kan være situationer, hvor det som udgangspunkt kan forekomme uhensigtsmæssigt, at besidderen af en hund af ulovlig race eller en krydsning heraf, som har oprindelse i et andet land end Danmark, ikke i visse tilfælde skal kunne føre hunden tilbage til oprindelseslandet eller et andet land, hvor den pågældende hunderace er lovlig, f.eks. i tilfælde hvor hundens besidder uforvarende, uden at have kendskab til hundelovens forbudsordning, har indført hunden til Danmark.

Med lovforslaget foreslås indsat en bestemmelse, hvorefter politiet i særlige tilfælde kan fravige hovedreglen i § 1 b, stk. 1, om aflivning og afgøre, at en hund, som er af en race eller krydsning heraf, der er omfattet af forbuddet i lovens § 1 a, i stedet for at blive aflivet kan udføres fra Danmark. Eventuelle omkostninger forbundet med hundens udførsel fra Danmark afholdes af hundens besidder. Med udenlandsk oprindelse forstås, at hunden er lovligt erhvervet i et andet land, hvor hundens besidder har eller havde fast bopæl på det pågældende tidspunkt. Det må være en forudsætning, at hunden eller hundens besidder har en sådan tilknytning til det land, hvortil hunden udføres, at det med rimelighed kan antages, at

der ikke er overvejende risiko for, at hunden genindføres til Danmark. Politiet må endvidere ikke have rimelig grund til at antage, at hundens besidder har haft kendskab til hundelovens forbudsordning.

Bestemmelsen tager således sigte på tilfælde, hvor besidderen af en hund af en ulovlig race eller krydsning heraf ikke har haft kendskab til lovens forbudsordning og dermed har været uvidende om hundens ulovlighed i Danmark, da hunden uforvarende blev bragt ind i landet. Det er ikke hensigten med lovforslaget at kompromittere den gældende forbudsordning, men at bestemmelsen kan finde anvendelse i særlige tilfælde.

Den gældende bestemmelse i § 1 a, stk. 3, fastslår, at erhvervsmæssig indførsel af hunde, der er omfattet af forbudsordningen, er forbudt. Forbuddet mod erhvervsmæssig indførsel har været gældende siden forbudsordningens indførsel i 2010. Personer, der har ansvaret for en virksomhed med erhvervsmæssigt opdræt af eller handel med hunde, skal gennemgå en uddannelse, der blandt andet omfatter viden om hunderacegrupper, jf. bekendtgørelse om erhvervsmæssig handel med og opdræt af hunde samt hundepensioner og hundehoteller, og forudsættes derfor at have kendskab til gældende lovgivning på området. Det foreslås derfor, at muligheden for at fravige kravet om aflivning ikke skal gælde for hunde, der er indført som led i erhvervsmæssig virksomhed.

Efter den gældende bestemmelse i § 6 b, stk. 1, kan politiet beslutte at anbringe en hund i pension, indtil der er truffet afgørelse om aflivning af hunden, og hvis der træffes afgørelse herom, indtil afgørelsen kan fuldbyrdes. Med den foreslåede § 6 b, stk. 2, 1. og 2. pkt., fastsættes, at politiet ligeledes kan beslutte, at en hund af udenlandsk oprindelse anbringes i pension eller lignende, indtil der træffes afgørelse om udførsel af hunden efter den foreslåede § 1 b, stk. 6, og at politiet, hvis der således træffes afgørelse om udførsel af hunden, kan beslutte, at hunden anbringes eller forbliver anbragt i pension, indtil hunden kan udføres. Der er således tale om en udvidelse af politiets muligheder for at pensionsanbringe hunde, idet der også bliver mulighed for at pensionsanbringe hunde i tilfælde, hvor der kan træffes afgørelse om udførsel af hunde af udenlandsk oprindelse frem for aflivning. Ligeledes kan politiet i sådanne tilfælde anbringe hunden i pension under sagens behandling, hvis politiets eller Rigspolitiets afgørelser indbringes for domstolene.

Der kan i forbindelse med en beslutning om at anbringe en hund af udenlandsk oprindelse i pension lægges vægt på, om det er overvejende sandsynligt, at der vil blive truffet afgørelse om udførsel af hunden, jf. den foreslåede § 1 b, stk. 6, og det dermed vil være hensigtsmæssigt, at hunden kan udføres med det samme. Det kan f.eks. dreje sig om udenlandske turister, der har taget hunden med til Danmark på ferie, og som kan vende tilbage til hjemlandet med hunden med det samme.

Endvidere foreslås med § 6 b, stk. 2, 3. pkt., at hvis politiet ikke træffer beslutning om pensionsanbringelse, kan der gives besidderen pålæg om, at hunden, når den ikke holdes indelukket, skal føres i bånd, herunder pålæg om, at hunden skal føres i et bånd, der højst er 2 m langt, eller skal være forsynet med forsvarlig, lukket mundkurv eller begge dele, indtil der er truffet afgørelse om udførsel af hunden, og hvis der træffes afgørelse om, at hunden skal udføres, indtil hunden kan udføres.

Det foreslås endvidere, at bestemmelsen om, at politiet, hvis det skønnes nødvendigt, mod behørig legitimation uden retskendelse har adgang til hundehold med henblik på gennemførelse af en beslutning at anbringe hunden i pension, ligeledes skal finde anvendelse med henblik på gennemførelse af en beslutning om at anbringe en hund af udenlandsk oprindelse i pension efter det foreslåede § 6 b, stk. 2.

Endvidere foreslås bestemmelsen om, at en klage over politiets beslutning om at anbringe hunden i pension ikke har opsættende virkning, ligeledes at gælde for en beslutning om at anbringe en hund af udenlandsk oprindelse i pension efter det foreslåede § 6 b, stk. 2.

Det foreslås desuden, at politiet kan kræve omkostninger til pensionsanbringelse refunderet af hundens besidder, og at dette kan ske, inden hunden udleveres og udføres fra landet. Derudover kan politiet kræve betaling for udgifter i forbindelse med politiets transport af hunden fra pensionen til det sted, hvor hunden efter aftale med hundens besidder udleveres med henblik på udførsel fra landet.

Endelig foreslås, at de gældende regler vedrørende klagefrister og opsættende virkning af klage samt indbringelse for domstolene også skal gælde for afgørelser i medfør af den foreslåede § 1 b, stk. 6.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget vurderes ikke at have økonomiske konsekvenser af betydning for det offentlige. Lovforslaget vurderes alene at medføre meget begrænsede administrative konsekvenser for det offentlige, herunder med hensyn til opkrævning og evt. inddrivelse af transportomkostningerne i forbindelse med politiets transport af en forbudt hund fra pension til udleverings- og udførselssted. De administrative konsekvenser ved lovforslaget vurderes at være meget begrænsede, da der alene forventes at blive tale om et fåtal af sager om afgørelser om udførsel af forbudte hunde.

Idet loven foreslås at have virkning fra den 15. marts 2017, vil relevante sager, der er indledt af politiet efter denne dato, og som ikke er færdigbehandlet inden lovens ikrafttræden, skulle afgøres efter hundeloven, som ændret ved denne lov. For så vidt angår disse berostillede sager kan der blive tale om mindre økonomiske konsekvenser for det offentlige, såfremt politiet vælger ikke at kræve alle omkostninger til pensionsanbringelse refunderet. Der kan endvidere være mindre administrative konsekvenser for det offentlige i forbindelse med, at berostillede sager skal genoptages og behandles igen efter hundeloven, som ændret ved denne lov. Miljø- og Fødevareministeriet er i forbindelse med udarbejdelse af dette lovforslag kun bekendt med én berostillet sag, hvorfor de økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige vurderes at være meget begrænsede.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget har ingen økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet.

Lovforslaget har i udkast været forelagt Erhvervsstyrelsens Team Effektiv Regulering, som har udtalt, at høringen ikke giver Erhvervsstyrelsen (herunder Team Effektiv Regulering) anledningen til bemærkninger, idet forslaget ikke medfører nye administrative konsekvenser for erhvervslivet.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

Lovforslaget skaber hjemmel til, at der i særlige tilfælde kan træffes afgørelse om udførsel af en hund af udenlandsk oprindelse omfattet af forbudsordningen i stedet for aflivning af hunden. Dette er en positiv konsekvens for udenlandske borgere.

6. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

7. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.

8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 19. juli til den 11. august 2017 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

A-consult a/s, Advokatrådet, Alternativfondet, Anticimex, Arbejdsgiverforeningen for konditorer, bage- og chokolademagere (AKBC), A/S Mortalin, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Astma- og Allergi-forbundet, Bager- og Konditormestre i Danmark, Bech Food – Din Fødevarekonsulent, Biodynamisk Forbrugersammenslutning, Brancheforeningen for farmaceutiske industrivirksomheder i Danmark, Brancheforeningen for Kaffe og The (Niels Gade), Brancheforeningen for Lægemiddelvirksomheder i Danmark (LIF), Brancheforeningen SPT, Bureau Veritas, Bæredygtigt Landbrug, Cbfood ApS, Center for Miljø og Toksikologi på DHI Vand-Miljø-Sundhed, CIBIS – Fødevarerådgivning, Coop Danmark, Dacopa, DAKA, DAKOFO, Danish Seafood Association (DSA), Dankost ApS, Danmarks Aktive Forbrugere, Danmarks Apotekerforening, Danmarks Biavlerforening, Danmarks Farve- og Lakindustri (FDLF), Danmarks Fiskeriforening, Danmarks Jægerforbund, Danmarks Restauranter og Caféer, Danmarks Skibsmæglerforening, Danmarks Tekniske Universitet, Dansk Akvakultur, Dansk Akvarieunion, Dansk Erhverv, Dansk Fåreavl, Dansk Galop, Dansk Gede Union, Dansk Hunderegister, Dansk Kennel Klub, Dansk Kvæg, Dansk Landbrugsrådgivning, Dansk Primat Sammenslutning, Dansk Ride Forbund, Dansk Skaldyrcenter, Dansk Supermarked, Dansk Terrier Klub, Dansk Transport og Logistik (DTL), Dansk Travsports Centralforbund, Dansk Træforening, Dansk Varefakta Nævn, Danske Advokater, Danske Erhvervsakademier, Danske Kartoffler, Danske Lammeproducenter, Danske Læskedrik Fabrikker, Danske Professionshøjskoler, Danske Regioner, Danske Speditører, Danske Svineproducenter, Danske Universiteter, DAZA (Danske Zoologiske Haver og Akvarier), DCA - Nationalt Center for Fødevarer og Jordbrug, De Samvirkende Købmænd, De Samvirkende Købmænd (Anne-Marie Jensen Kerstens), Den Danske Brancheorganisation for Vitalmidler, Den Danske Dyrlægeforening, Den Danske Hundeforening, Det Danske Fjerkræraad, Det Dyreetiske Råd, Det Sundhedsvidenskabelige Fakultet – KU, Det Veterinære Sundhedsråd, DFO - Dansk Flavour Organisation, DHI - Center for Miljø og Toksikologi, DI Fødevarer, DI Handel, Diabetesforeningen, DTU – Center for Hygiejnisk Design, DTU – Fødevareinstituttet, DTU – Veterinærinstituttet, DOSO – DyreværnsOrganisationernes SamarbejdsOrganisation, Dyrefondet, Dyreforsøgstilsynet, Dyrenes Beskyttelse, Dyreværnsforeningen Alle Dyrs Ret, E-Branchekoden ApS, Ecscom v/Kim Iversen, EFSA - Effektiv Food Safety Advise, Elite Food Aps, Emballageindustrien, EMCON, eSmiley, Eurofins Steins Laboratorium, Faglig Fælles Forbund 3F, Fairtrade Mærket, FEHA, Felis Danica, Fokus på Dyr, Foodcare, Food Diagnostics ApS, FoodEfficiency, Forbrugerrådet Tænk, Force Technology, Foreningen af Danske Spiritusfabrikker, Foreningen af Fiskeauktioner og Samlecentraler i Danmark, Foreningen af Tilsynsfunktionærer, Foreningen Fair Dog, Foreningen for Biodynamisk Jordbrug (biodynamisk), Foreningen for katten, Foreningen Muslingeerhvervet (FME), FS-C.dk (Food Safety Consult), Forsvarsministeriets Ejendomsstyrelse, FødevareDanmark, FødevareExperten, Fødevaregruppen, Fødevarer til Medicinske Formål (FMF), Giftforeningen, Greenpeace Danmark, Grøn Hverdag, Hatting-KS A/S, HELSAM, Helsebranchens Leverandørforening, Hestens Værn, Hjerteforeningen, HO-RESTA, Højmarklaboratoriet a/s, International Transport Danmark, Kantineledernes Landsklub, Kelsen Group, KGH customs services Danmark, KGH customs services Sverige, KL, Kliniske Diætister, København Fur, Kontrolgruppen, Konsumfiskeindustriens Arbejdsgiverforening, Kost, Motion & Sund fornuft (KMS), Kost og ernæringsforbundet, Kræftens Bekæmpelse, Landbrug & Fødevarer, Landsforeningen

af Danske Mælkeproducenter, Landsforeningen Danske Fugleforeninger (LDF), Landsforeningen for Bæredygtigt Landbrug, Landsforeningen Frie Bønder - Levende Land, Landsforeningen Komitéen mod Dyreforsøg, Landskontoret for Heste, Lolex aps, Lægeforeningen, Maistic Bio Group, Marine Ingredients, Mejeriforeningen, Møllers Fødevarerådgivning, Nemhygiejne, NOAHs Sekretariat, NOPALAX, Nyt Hesteliv, Nærbutikkernes Landsforening, OASA, Plastindustrien i Danmark, Professionshøjskolerne, QESH Consult, Quality Consulting Denmark, Rådet for Bedre Hygiejne, Rådet for Dyreforsøg, Rådet for Hovpleje og Hestebeslag, Sammark, Sedan, SEGES, Sills & Løndal Rådgivning, Aps, SKAT, Smiley-One, SPF-Danmark, Statens Serum Institut, Stop Spild Af Mad, SundhedsRådet, Teknologisk Institut, TOMO Fødevarerådgivning, Veterinærmedicinsk Industriforening, Videntcenter for Svineproduktion, World Animal Protection Danmark, Økologisk Landsforening

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser / mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang)	Negative konsekvenser / merudgifter (hvis ja, angiv omfang)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen af betydning. For så vidt angår berostillede sager, kan der være mindre økonomiske konsekvenser for staten, såfremt politiet vælger ikke at kræve alle omkostninger til pensionsanbringelse refunderet.
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen af betydning, herunder meget begrænsede konsekvenser med hensyn til opkrævning og evt. indrivelse af afholdte transportudgifter i forbindelse med transport af en hund fra pension til stedet for udlevering og udførsel fra Danmark. Der vil endvidere være meget begrænsede administrative konsekvenser for staten i forbindelse med berostillede sager, som skal genoptages og behandles igen efter hundeloven, som ændret ved denne lov.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen administrative konsekvenser.	Ingen

	Lovforslaget har positive konsekvenser for udenlandske borgere, der med forslaget får mulighed for at påberåbe sig uvidenhed om loven, når de har befundet sig i landet inden for en begrænset periode, som dette fremgår af lovforslaget.	
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ingen EU retlige aspekter.	
Overimplementering af EU-retlige minimumsforpligtelser	JA	NEJ X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Den gældende bestemmelse i lovens § 1 b, stk. 1, fastsætter, at hunde, der holdes eller indføres i strid med § 1 a (forbudsordningen), aflives ved politiets foranstaltning. Bestemmelsen indeholder ikke mulighed for at fravige kravet om aflivning.

Den foreslåede § 1 b, stk. 6, 1. pkt., medfører, at politiet i særlige tilfælde kan afgøre, at hunden ikke skal aflives, men udføres fra Danmark inden for en af politiet fastsat frist, når hunden har oprindelse i et andet land end Danmark, og det med rimelighed kan antages, at hundens besidder ikke har været bekendt med, at hunden er ulovlig i Danmark, jf. § 1 a, og hunden ikke er indført i Danmark som led i erhvervsmæssig virksomhed. Den gældende bestemmelse i § 1 a, stk. 3, fastslår, at erhvervsmæssig indførsel af hunde, der er omfattet af forbudsordningen, er forbudt. Forbuddet mod erhvervsmæssig indførsel har været gældende siden forbudsordningens indførsel i 2010. Personer, der har ansvaret for en virksomhed med erhvervsmæssigt opdræt af eller handel med hunde, skal gennemgå en uddannelse, der blandt andet omfatter viden om hunderacegrupper, jf. bekendtgørelse om erhvervsmæssig handel med og opdræt af hunde samt hundepensioner og hundeeinternater, og forudsættes derfor at have kendskab til gældende lovgivning på området. Det foreslås derfor, at muligheden for at fravige kravet om aflivning ikke skal gælde for hunde, der er indført som led i erhvervsmæssig virksomhed. Erhvervsmæssigt hold af hunde omfattet af forbudsordningen er omfattet af det generelle forbud mod besiddelse og avl af de pågældende racer i medfør af den gældende § 1 a.

Særlige tilfælde kan f.eks. være i tilfælde, hvor hundens besidder har fast bopæl i et andet land, og hvor opholdet i Danmark er af midlertidig karakter som f.eks. ferie eller sæsonarbejde og lignende. Ligeledes kan der forekomme tilfælde, hvor hundens besidder har fast bopæl i Danmark, men kun har opholdt sig i landet i en kortere periode, f.eks. hvis hundens besidder er flyttet til Danmark og har opholdt sig i landet

i under 12 måneder. Det vil være en forudsætning, at hundens besidder eller ejer har en sådan tilknytning til det land, hvortil hunden udføres, at det med rimelighed kan antages, at der ikke er overvejende risiko for, at hunden genindføres til Danmark. Dette vil f.eks. være tilfældet, hvor der er tale om turister eller sæsonarbejdere, som har permanent bopæl i et andet land, og dermed inden for en nærmere afgrænset periode skal retur til hjemlandet. Som yderligere eksempler på en tilknytning til udlandet kan nævnes den situation, at hunden har to ejere (f.eks. ægtepar, kærestepar m.v.), hvor den ene part bor i udlandet og dermed kan tage hunden tilbage, eller at hundens besidder har familie eller venner i det pågældende udland, som vil påtage sig ansvaret for hunden, mens hundens besidder fortsat har ophold i Danmark, f.eks. hvor besidderen skal færdiggøre et studieophold eller en udstationering i Danmark.

En afgørelse om udførsel af hunden forudsætter, at hundens besidder godtgør, at hunden har oprindelse i et andet land end Danmark, og hunden skal være lovlig i det land, hvortil den ønskes udført. Med udenlandsk oprindelse forstås, at hunden er lovligt erhvervet i et andet land, hvor hundens besidder har eller havde fast bopæl på det pågældende tidspunkt.

Endvidere bør hundens besidder sikre, at hunden lever op til de sundhedsmæssige betingelser for indførsel i modtagerlandet. Det fremgår af den foreslåede bestemmelse, at politiet fastsætter en frist for, hvornår hunden skal være udført. Fristen for udførsel af hunden bør som udgangspunkt ikke fastsættes til senere end 4 uger fra den dato, hvor der er truffet afgørelse om udførsel af hunden. Fristen kan dog fastsættes til senere, hvis det f.eks. er nødvendigt med en længere karantænetid for at opfylde de sundhedsmæssige betingelser for udførsel af hunden til modtagerlandet. Udførsel af hunden skal ske på foranledning af hundens besidder, inden for den frist, som er fastsat af politiet. Politiet kan beslutte at udsætte fristen for udførsel af hunden, f.eks. hvor forhold, som hundens besidder ikke har indflydelse på, har medført eller kan medføre forsinkelser med hensyn til udførsel af hunden. Det er op til politiet at vurdere, hvor lang fristudsættelse, der skal gives. Det kan f.eks. være en fristudsættelse på 14 dage eller anden rimelig fristforlængelse, afhængig af sagens omstændigheder. Eventuelle omkostninger forbundet med hundens udførsel fra Danmark, som f.eks. transportomkostninger, vaccinationer, m.v., afholdes af hundens besidder, jf. den foreslåede § 1 b, stk. 6, 2. pkt. Hvis hunden ikke udføres inden for den fastsatte frist, eller hvis besidderen i stedet for udførsel af hunden ønsker hundens aflivning, træffer politiet afgørelse efter hovedreglen i lovens § 1 b, stk. 1, hvorefter hunde, der holdes eller indføres i strid med § 1 a, aflives ved politiets foranstaltning.

Det er endvidere en betingelse, at besidderen af en hund af en ulovlig race eller krydsning heraf ikke har haft kendskab til hundelovens forbudsordning, jf. lovens § 1 a, og dermed har været uvidende om hundens ulovlighed i Danmark, da hunden uforvarende blev bragt ind i landet.

I vurderingen af, om hundens besidder har været uvidende om lovens forbudsordning, skal der være rimelig grund til at antage, at hundens besidder ikke har haft kendskab til lovens forbudsordning. Som eksempel på, hvornår det kan lægges til grund, at besidderen har kendskab til lovens forbudsordning, kan nævnes den situation, at besidderen tidligere har været i besiddelse af en hund af ulovlig race i Danmark, og der i den forbindelse er truffet afgørelse om enten aflivning eller udførsel af hunden, eller i tilfælde, hvor besidderen som led i sit erhverv eller uddannelse burde være bekendt med reglerne, jf. også bemærkningerne til § 1, nr. 1, om erhvervsmæssig handel med eller opdræt af hunde. Det formodes, at personer, der har haft fast bopæl i Danmark i mere end 1 år efter forbudsordningens indførelse, eller andet ophold i Danmark i sammenlagt 1 år indenfor de seneste 5 år, ikke er uden kendskab til lovens forbudsordning. Med andet ophold forstås, at besidderen har boet eller opholdt sig i Danmark i under 1 år ad flere omgange, f.eks. i forbindelse med ferie, studie, midlertidigt sæsonarbejde eller lignende.

Tidspunkt og sted for udlevering af hunden med henblik på udførsel fra landet aftales nærmere mellem politiet og hundens besidder. Som udgangspunkt skal udleveringsstedet være det sted, hvorfra hunden skal udføres (lufthavn, færgehavn, togstation, landegrænse eller lignende steder, hvorfra hunden kan udføres direkte).

Til nr. 2

Hundelovens § 6 b, stk. 1, fastsætter, at politiet kan beslutte at anbringe en hund i pension, indtil der er truffet afgørelse om aflivning, og hvis der træffes afgørelse herom, indtil afgørelsen kan fuldbyrdes. Politiet kan også anbringe hunden i pension under sagens behandling, hvis politiets eller Rigspolitiets afgørelser indbringes for domstolene.

Hvis det skønnes nødvendigt, har politiet endvidere i medfør af § 6 b, stk. 2, der bliver stk. 3, mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til hundehold med henblik på gennemførelse af en beslutning om anbringelse af hunden i pension. Politiet kan i den forbindelse om fornødent tage en sagkyndig med.

Det fremgår af lovens § 6 b, stk. 3, der bliver stk. 4, at klage over politiets beslutning om at anbringe hunden i pension ikke har opsættende virkning.

I medfør af § 6 b, stk. 4, der bliver stk. 5, afholder politidirektøren omkostningerne ved hundens anbringelse i pension, men kan kræve beløbet refunderet af besidderen.

Med den foreslåede § 6 b, stk. 2, 1. pkt., fastsættes, at politiet ligeledes kan beslutte at anbringe en hund i pension, indtil der er truffet afgørelse om udførsel af en hund af udenlandsk oprindelse, jf. den foreslåede § 1 b, stk. 6.

Politiet kan endvidere beslutte, at hunden anbringes i pension, indtil den udføres, jf. den foreslåede § 6 b, stk. 2, 2. pkt.

Lige som med den gældende § 6 b, stk. 1, fastsætter det foreslåede stk. 2, at politiet kan anbringe hunden i pension under sagens behandling, hvis politiets eller Rigspolitiets afgørelser indbringes for domstolene, jf. § 6 c, stk. 3.

I praksis benytter politiet i almindelighed muligheden for at anbringe en hund i pension eller lignende i forbindelse med sager om aflivning, jf. den gældende § 1 b, stk. 1, bl.a. for at forhindre, at hundens ejer eller besidder gemmer hunden af vejen, f.eks. hos familie eller venner, jf. også bemærkningerne til bestemmelsen i Lovtidende 2002-03, tillæg A, side 4241, spalte 2. Dette vil også være udgangspunktet i forbindelse med behandlingen af sager, hvor politiet, jf. den foreslåede § 1 b, stk. 6, i særlige tilfælde kan afgøre, at hunden ikke skal aflives, men udføres fra Danmark. Der kan imidlertid være tilfælde, hvor det vurderes overvejende sandsynligt, at der vil blive truffet afgørelse om udførsel af hunden, jf. den foreslåede § 1 b, stk. 6, 1. pkt., og det dermed vil være hensigtsmæssigt, at hunden kan udføres med det samme frem for at den pensionsanbringes, indtil en afgørelse om udførsel er truffet. Det kan f.eks. være i tilfælde, hvor udenlandske turister uforvarende har medbragt en hund af ulovlig race på ferie i Danmark, og hvor hundens besidder har mulighed for at rejse hjem med hunden med det samme.

Med den foreslåede § 6 b, stk. 2, 3. pkt., fastsættes, at træffes der ikke beslutning om pensionsanbringelse

af hunden, kan politiet give besidderen pålæg om, at hunden, når den ikke holdes indelukket, skal føres i bånd, herunder pålæg om, at hunden skal føres i et bånd, der højst er 2 m langt, eller skal være forsynet med forsvarlig, lukket mundkurv eller begge dele, indtil der er truffet afgørelse om udførsel af hunden, og hvis der træffes afgørelse om, at hunden skal udføres, indtil hunden kan udføres. Det kan f.eks. være i tilfælde, hvor det vurderes overvejende sandsynligt, at der vil blive truffet afgørelse om udførsel af hunden, jf. den foreslåede § 1 b, stk. 6, 1. pkt., og hunden kan udføres indenfor en kort frist, eller andre forhold, hvor politiet vurderer, at det vil være uhensigtsmæssigt at pensionsanbringe hunden. Politiet kan i den forbindelse f.eks. give besidderen af hunden pålæg om, at hunden altid skal føres i bånd, når den færdes i offentlige rum, og at hunden i tæt befolkede områder, udover at skulle føres i bånd, skal være forsynet med forsvarlig, lukket mundkurv.

De gældende bestemmelser i § 6 b, stk. 2-4, der bliver stk. 3-5, vil på tilsvarende vis finde anvendelse for så vidt angår politiets beslutning om at anbringe hunden i pension, indtil der er truffet afgørelse efter § 1b, stk. 6, om en hunds udførsel af Danmark, og hvis der er truffet afgørelse om udførsel af hunden, indtil hunden udføres af Danmark.

Til nr. 3

Hundelovens § 6 b, stk. 2, der bliver stk. 3, fastsætter, at politiet, hvis det skønnes nødvendigt, mod behørig legitimation uden retskendelse har adgang til hundehold med henblik på gennemførelse af en beslutning efter stk. 1 om anbringelse af hunden i pension. Politiet kan om fornødent tage en sagkyndig med.

Med den foreslåede ændring af § 6 b, stk. 2, der bliver stk. 3, fastsættes, at politiet har, hvis det skønnes nødvendigt, mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til hundehold med henblik på gennemførelse af en beslutning efter stk. 1 eller 2. Lige som politiet i sager vedrørende pensionsanbringelse i forbindelse med sager om aflivning af bl.a. ulovlige hunde, vil politiet vil således også kunne beslutte, at anbringe hunden i pension, indtil der er truffet afgørelse om udførsel af en hund efter den foreslåede § 1 b, stk. 6, og indtil hunden kan udføres fra Danmark. Der henvises i øvrigt til de særlige bemærkninger til § 1, nr. 1 og 2.

Til nr. 4

Hundelovens § 6 b, stk. 4, der bliver stk. 5, fastsætter, at politidirektøren afholder omkostningerne ved hundens anbringelse i pension, men kan kræve beløbet refunderet af besidderen. Af forarbejderne til bestemmelsen, jf. Folketingstidende 2009-10, A, L 163, side 15, fremgår, at politiet afholder omkostningerne ved hundens anbringelse i pension, men kan kræve beløbet refunderet af hundens besidder. Det overlades til politiets skøn at afgøre, i hvilke tilfælde besidderen skal refundere det beløb, som politiet har afholdt, herunder om refusionen skal ske helt eller delvist. I den forbindelse kan det f.eks. tillægges betydning, om sagens udfald bliver, at hunden skal aflives, eller om hunden har været anbragt i pension i et længere tidsrum på grund af forhold, som besidderen ikke har haft indflydelse på. Det fremgår ikke af den gældende bestemmelse eller af forarbejderne hertil, hvornår en eventuel refusion skal ske.

Med den foreslåede § 6 b, stk. 4, 2. pkt., gives politiet mulighed for at kunne kræve refusion af omkostninger til en pensionsanbringelse fra hundens besidder, mens hunden er i politiets varetægt, og inden den udleveres med henblik på udførsel fra landet.

Med det forslåede § 6 b, stk. 4, 3. pkt., kan politiet endvidere kræve betaling for politiets udgifter i forbindelse med transport fra pensionen til det sted, hvor hunden efter aftale med hundens besidder skal udleveres og udføres fra. Udgifter i forbindelse med transport kan i den forbindelse være lønudgifter til det personale, som udfører transporten, og udgifter til brændstof. Løndelen beregnes på grundlag af det faktiske timeforbrug multipliceret med en standardtimeløn kalkuleret for dagtimer, aftentimer og nattetimer for henholdsvis hverdage, lørdage og søn- og helligdage for den pågældende personalekategori, hvor afgrænsning af dag, aften, nat samt lørdage, søn- og helligdage sker med udgangspunkt i gældende overenskomst for hver personalekategori. Brændstofudgifter beregnes på grundlag af det faktiske kilometertal fra pensionen til udleveringsstedet og transportmidlets officielle brændstofforbrug.

Baggrunden for at kræve betaling, inden hundens udleveres og udføres, er, at det ikke kan udelukkes, at det i visse tilfælde kan medføre større vanskeligheder for politiet at inddrive et krav om refusion, hvis hundens besidder har forladt landet med hunden, f.eks. hvor hundens besidder ikke er EU-borger med bopæl i et andet EU-land.

Til nr. 5

I medfør af den gældende § 6 c, stk. 1, er fristen for at klage over en afgørelse, truffet af politidirektøren om aflivning af en hund efter § 1 b, stk. 1, eller § 6, stk. 2, nr. 4, eller stk. 4 eller 5, 10 dage efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende. Hvis klagefristen udløber på en lørdag, søndag, helligdag eller grundlovsdag, forlænges fristen til den følgende hverdag.

Endvidere fastsætter § 6 c, stk. 2, at rettidig klage har opsættende virkning, medmindre rigspolitichefen bestemmer andet.

Lovens § 6 c, stk. 3, fastsætter, at hvis politiets eller rigspolitichefens afgørelse indbringes for domstolene, inden 4 uger efter at afgørelsen er meddelt den pågældende, har dette opsættende virkning.

Med den forslåede ændring af § 6 c, stk. 1, vil fristen for klage over en afgørelse truffet af politimesteren, i København politidirektøren, efter § 1 b, stk. 1 eller stk. 6, eller § 6, stk. 2, nr. 4, eller stk. 4 eller 5, være 10 dage efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende. Hvis klagefristen udløber på en lørdag, søndag, helligdag eller grundlovsdag, forlænges fristen til den følgende hverdag. Endvidere vil rettidig klage have opsættende virkning, medmindre rigspolitichefen bestemmer andet, jf. § 6 c, stk. 2. Indbringes politiets eller rigspolitichefens, jf. stk. 1 og 2, for domstolene inden 4 uger efter at afgørelsen er meddelet den pågældende, har dette opsættende virkning, jf. § 6 c, stk. 3.

Til § 2

Bestemmelsens stk. 1 fastsætter lovens ikrafttrædelsestidspunkt. Det foreslås, at loven træder i kraft dagen efter offentliggørelse i Lovtidende, og at loven har virkning fra den 15. marts 2017, jf. det foreslåede stk. 2, således at berostillede sager, som ikke er færdigbehandlet inden lovens ikrafttræden, kan genoptages og behandles efter lov om hunde, som ændret ved denne lov, så snart lovændringen er trådt i kraft.

På baggrund af aftale af 5. juli 2017 indgået mellem regeringen (Venstre, Det Konservative Folkeparti og Liberal Alliance) og Dansk Folkeparti om ændring af hundeloven, er Rigspolitiet ved skrivelse af 5. juli

2017 instrueret om, at relevante sager hos politiet og Rigspolitiet om aflivning af udenlandske hunde, der er ulovlige i henhold til hundelovens § 1 a, skal sættes i bero, indtil en lovændring træder i kraft.

Sager om aflivning af ulovlige hunde, jf. § 1b, stk. 1, jf. § 1 a, hvor hunden er af udenlandsk oprindelse mv., jf. det foreslåede § 1 b, stk. 6, der er indledt af politiet efter den 15. marts 2017, skal således som udgangspunkt afgøres efter hundeloven, som ændret ved denne lov. Det vil sige, at sager som enten behandles af politiet i 1. instans eller Rigspolitiet i 2. instans, og som ikke er færdigbehandlet inden lovens ikrafttræden, skal afgøres efter denne lov. Sager, hvor politiet eller Rigspolitiet har truffet afgørelse om aflivning inden lovens ikrafttræden, men hvor aflivning endnu ikke er effektueret ved lovens ikrafttræden, genoptages af politiet eller hjemvises af Rigspolitiet med henblik på, at sagen afgøres efter denne lov. Dette gælder uanset om klage- eller ankefrister er udløbet. Dog for så vidt hundens besidder tilkendegiver, at sagen ikke ønskes genoptaget og afgjort efter denne lov, men at hunden aflives i henhold til den aktuelle afgørelse, kan aflivningen effektueres og sagen afsluttes. Sager, der er indledet af politiet efter den 15. marts 2017, hvor der er truffet afgørelse om aflivning, og som er indbragt for domstolene, men hvor der endnu ikke er faldet dom ved lovens ikrafttræden, afgøres efter denne lov. Sager, hvor der er faldet dom om aflivning, men aflivning endnu ikke er effektueret ved lovens ikrafttrædelse, kan efter anmodning fra hundens besidder genoptages af politiet til fornyet behandling og afgøres efter denne lov.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

§ 1 b. ---

Stk. 2-5. ---

§ 6 b. ---

Stk. 2. Politiet har, hvis det skønnes nødvendigt, mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til hundehold med henblik på gennemførelse af en beslutning truffet efter stk. 1. Politiet kan om fornødent tage en sagkyndig med.

Stk. 3. ---

Stk. 4. Politidirektøren afholder omkostningerne ved hundens anbringelse i pension, men kan kræve beløbet refunderet af besidderen.

§ 6 c. Fristen for at klage over en afgørelse truffet af politimesteren, i København politidirektøren, efter § 1b, stk. 1, eller § 6, stk. 2, nr. 4, eller stk. 4 eller 5, er 10 dage efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende. Hvis klagefristen

Lovforslaget

§ 1

I lov om hunde, jf. lovbekendtgørelse nr. 47 af 11. januar 2017, foretages følgende ændringer:

1. I § 1 b indsættes som stk. 6:

»Stk. 6. Uanset stk. 1 kan politiet i særlige tilfælde afgøre, at en hund ikke skal aflives, men udføres fra Danmark inden for en af politiet fastsat frist, når hunden har oprindelse i et andet land end Danmark, og det med rimelighed kan antages, at hundens besidder ikke har været bekendt med, at hunden er forbudt, jf. § 1 a, og hunden ikke er indført erhvervsmæssigt. Omkostninger forbundet med udførsel af hunden afholdes af hundens besidder.«

2. I § 6 b indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Politiet kan beslutte at anbringe hunden i pension, indtil der er truffet afgørelse efter § 1b, stk. 6, om udførsel af hunden, og hvis der træffes afgørelse om, at hunden skal udføres, indtil hunden kan udføres. Politiet kan også anbringe hunden i pension under sagens behandling, hvis politiets eller Rigspolitiets afgørelser indbringes for domstolene, jf. § 6 c, stk. 3. Træffes der ikke beslutning om pensionsanbringelse af hunden, kan politiet give besidderen pålæg om, at hunden, når den ikke holdes indelukket, skal føres i bånd, herunder pålæg om, at hunden skal føres i et bånd, der højst er 2 m langt, eller at hunden skal være forsynet med forsvarlig, lukket mundkurv eller begge dele, indtil der er truffet afgørelse om udførsel af hunden, og hvis der træffes afgørelse om, at hunden skal udføres, indtil hunden kan udføres.«

Stk. 2-4 bliver herefter stk. 3-5.

3. I § 6 b, stk. 2, 1. pkt., der bliver stk. 3, 1. pkt., indsættes efter »stk. 1«: »eller 2«.

4. I § 6 b, stk. 4, der bliver stk. 5, indsættes som 2. og 3. pkt.:

»Politiet kan kræve omkostninger til pensionsanbringelse efter stk. 2 refunderet af hundens besidder, inden hunden udleveres med henblik på udførsel fra landet. Politiet kan endvidere kræve betaling af hundens besidder for politiets udgifter i forbindelse med transport fra pensionen til det sted, hvor hunden efter aftale med hundens besidder skal udleveres og udføres fra.«

5. I § 6 c, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »§ 1b, stk. 1«: »eller 6«.

udløber på en lørdag, søndag, helligdag eller grundlovsdag, forlænges fristen til den følgende hverdag.

Stk. 2-3. ---

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter offentliggørelse i Lovtidende.

Stk. 2. Loven har virkning fra den 15. marts 2017.